

Hvorfor mener finansministeren ikke, at man kan lave 1,2 pct. af det offentlige forbrug om til milliarder kroner? Det er jo et uhyre simpelt regnestykke, som jeg selv havde lavet, hvis jeg i dag havde været økonomisk medarbejder på Berlingske Tidende, som jeg jo var engang.

Det offentlige forbrug er opgjort i 2001 ifølge regeringens tal til 342 mia. kr. Så tager man 1,2 pct. af det om året i 10 år, og så ryger man op på 41 mia. kr. Så spørger man en professor i økonomi for at være sikker på, om det, man har regnet ud, er fornuftigt, og så svarer han altså: Ja, det er det, det er i den størrelsesorden.

Hvorfor vil ministeren ikke erkende, at sådan er det, og hvad det er for fornuftige typer udliciteringer og markedsordninger, som kan virkeliggøre det her?

Jens Rohde (V):

For det første vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, at der er tale om, at man opererer med en gevinst på 1,2 pct. i den her rapport. For det andet vil jeg gerne igen vide, hvordan man er nået frem til de 1,2 pct., hvis ministeren ikke kan kvantificere det, ikke kan sætte penge på, ikke mener, at der er nogen tal, der kan bruges i denne sammenhæng. Hvordan kan man så finde frem til 1,2 pct.? Er det bare sådan taget ud af den blå luft?

Hvis ministeren skulle give et skøn, og ministeren mener, at de 41 mia. kr. er forkert, hvad er ministerens skøn så, at det her kan opgøres til i kroner og øre?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil bare sige, at jeg ikke citerede nogen økonom. Jeg gengav, hvad finansministeren har udtalt i lørdags i Berlingske Tidende. Jeg forstår, at dér står: »Men jeg må medgive, at det åbenbart kan misforstås, for man kan ikke opgøre oplevelsen af kvalitet i den offentlige service.« Det er jeg sådan set lidt ked af, at man ikke kan.

Men jeg vil gerne spørge om 1,2 pct.: Hvordan kan man regne ud, at det er 1,2 pct., hvis ikke man kender nogen tal? Det er da tankevækkende, hvordan man kommer frem til 1,2 pct. uden at bruge andre tal end 1,2 pct. og så en oplevelse.

Man må da altså på en eller anden måde komme frem til, hvordan 1,2 pct. skal forstås. Eller er 1,2 pct. om året forkert skrevet i rapporten?

Jeg forstår det i hvert fald ikke, og jeg vil gerne have, at vi får et bud på, hvad det så er, vi ta-

ler om, for uanset om det er oplevelse eller ej, er det jo noget, som kan opgøres; 1,2 pct. må kunne opgøres.

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Ja, de 1,2 pct. troede jeg såmænd, at de herrer spørger havde fået en fært af, hvordan fremkommer. Det er afstanden mellem det, der er den forudsatte vækst i det offentlige forbrug, og den forudsatte vækst i det private forbrug. Det er der såmænd ikke nogen hemmeligheder i. Det troede jeg ikke jeg havde behøvet at bruge min sparsomme tid på at svare på. Men alligevel skulle vi bruge den på at stille spørgsmålet seks gange i to omgange og så få svaret.

Når man meget gerne fra spørgernes side vil have gjort de 1,2 pct. til kroner, ja, så kan vi godt sige, at afstanden mellem udviklingen i det offentlige forbrug og det private forbrug kan man godt opgøre i kroner. Men derfra og så til, at det er noget, man kan veksle til at bruge til besparelser, er det modsatte af det, regeringen vil. Vi vil gerne bruge det, vi opnår som effektivitetsgevinster, til at udvikle den offentlige sektors ydelser, så der dels kan være flere af dem inden for de samme ressourcer, dels at der kan være en højere kvalitet af dem.

Jeg husker meget præcist, hvad jeg citerede hr. Hans Christian Schmidt for i hans første spørgsmål, og det var, at man godt kan sætte penge på og opgøre i kroner og øre, hvad oplevelser og forventninger er værd. Det er en meget særegen opfattelse, hr. Hans Christian Schmidt har.

Hvordan, skulle man så spørge, vil hr. Hans Christian Schmidt så opgøre den kvalitetsudvikling, at flere mennesker får mindre smertefulde operationer?

Ja, vi kan godt opgøre, hvor mange færre læger eller færre sygeplejersker, der skal til, men det, at man faktisk får en højere kvalitet for de pågældende penge, kan man ikke opgøre i den offentlige sektor. Det er muligt, at der er nogle, der meget gerne ville prøve at kvantificere det og gøre det op i kroner og øre, men det vil i hvert fald ikke på nogen måde være sagligt.

Når Venstre meget gerne vil det, er det, fordi Venstre har brug for at tage 26 mia. kr. ud af den offentlige sektor. Det har regeringen ikke. Vi vil bruge gevinsterne inden for den offentlige sektor til forbedring af ydelserne, til mere kvalitet for pengene.